

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 2166/2538

พนักงานอัยการจังหวัดชลบุรี โจทก์ นายสุวิทย์ จันศิริวันดี จำเลย นายสุวิทย์ จันศิริวันดี จำเลย ผู้ยื่นคำร้อง

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.อ. มาตรา 218, ป.วิ.อ. มาตรา 219, ป.อ. มาตรา 91, ป.อ. มาตรา 370,

พ.ร.บ.แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2526 มาตรา 4, ป.อ. มาตรา 78, ป.อ. มาตรา 371

ย่อ / หลักกฎหมาย

ความว่า จำเลยฎีกา ศาลชั้นต้นสั่งว่า คดีนี้ศาลชั้นต้นและศาลอุทธรณ์ภาค 1 พิพากษาลงโทษจำคุกไม่เกิน 2 ปีโดยศาลอุทธรณ์ภาค 1 มิได้เพิ่มเติมโทษจำเลย เมื่อฎีกาของจำเลย เป็นการฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง จึงต้องห้ามตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 219 จึงไม่รับฎีกา จำเลยเห็นว่า จำเลยกระทำความผิดไม่ร้ายแรง ไม่ก่อให้เกิด ความเสียหายต่อบุคคลใด และกระทำในขณะที่จำเลยมีอายุ 18 ปีเท่านั้น จำเลยไม่เคยกระทำความผิดอาญามาก่อนโปรดมีคำสั่งให้รับฎีกาของจำเลยไว้พิจารณาต่อไป หมายเหตุ โจทก์ยังไม่ได้รับสำเนาคำร้อง ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490 มาตรา 7,8 ทวิ, 72, 72 ทวิ คำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ 44 ลงวันที่ 21 ตุลาคม พ.ศ. 2519 ข้อ 3, 6, 7 ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91, 370 พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2526 มาตรา 4 ลงโทษฐานมีอาวุธปืน จำคุก 2 ปี ฐานพาอาวุธปืน ตามพระราชบัญญัติอาวุธปืนบทหนัก จำคุก 1 ปี รวมโทษจำคุก 3 ปี จำเลยให้การรับสารภาพ เป็นประโยชน์แก่ การพิจารณามีเหตุบรรเทาโทษลดโทษให้กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 78 คงจำคุกจำเลย 1 ปี 6 เดือน ของกลางให้รับ ศาลอุทธรณ์ภาค 1 พิพากษาแก้เป็นว่า จำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490 มาตรา 7,8 ทวิ วรรคหนึ่ง, 72 วรรคหนึ่ง, 72 ทวิ วรรคสอง ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 371 ลงโทษฐานมีอาวุธปืนและกระสุนปืนไว้ในครอบครอง โดยไม่ได้รับอนุญาต ให้จำคุก 1 ปี ฐานพาอาวุธปืนโดย ฝ่าฝืนกฎหมายเป็นความผิดกรรมเดียวผิดต่อกฎหมายหลายบทให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ อันเป็นบทหนัก ให้จำคุก 6 เดือน รวมจำคุก 1 ปี 6 เดือน จำเลยให้การรับสารภาพมีเหตุบรรเทาโทษลดโทษให้กึ่งหนึ่ง ตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 78 คงจำคุก 9 เดือน นอกจากนี้แก้ไขให้เป็นไปตาม คำพิพากษาศาลชั้นต้น จำเลยฎีกา ศาลชั้นต้นมีคำสั่งไม่รับฎีกาดังกล่าว(อันดับ 27) จำเลยจึงยื่นคำร้องนี้ (อันดับ 32) คำสั่ง พิเคราะห์แล้ว คดีนี้ศาลอุทธรณ์ภาค 1 พิพากษาแก้เฉพาะโทษและเรียงกระบวนโทษจำคุกแต่ละกระบวนไม่เกินห้าปี กรณีเป็นเพียงแก้ไขเล็กน้อย จำเลยฎีกาขอให้รื้อการลงโทษ เป็นฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง ต้องห้ามฎีกาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 218 วรรคหนึ่งศาลชั้นต้นสั่งไม่รับฎีกาจำเลยชอบแล้ว ให้ยกคำร้อง

องค์คณะ

ชยันนาท พันทาวงศ์ · สะสม สิริเจริญสุข · สมชัย สายเชื้อ

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/2166/2538>